

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SECTORULUI 3 BUCUREȘTI
SECȚIA PENALĂ

ÎNCHEIERE

Ședința din Camera de Consiliu din data de 02.06.2010

Instanța compusă din :

PREȘEDINTE - MIHAI GEORGEL GEANTĂ

Grefier de ședință a fost doamna **MARIA MELANIA CHIRIAC**.

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secție de Combatere a Corupției - a fost reprezentat de procuror **CLAUDIA ROȘU**.

Pe rol soluționarea propunerii de arestare preventivă a inculpatului CHIRIAC TONEA formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București.

La apelul nominal făcut în ședința din Camera de Consiliu a răspuns inculpatul, în stare de reținere, personal și asistat de apărători aleși, avocat Bodârlău Mihaela, care depune la dosarul cauzei împuternicire avocațială nr. 149054/02.06.2010, și avocați Ioniță Tudor, Capmare Marcian și Doruș Denis, care depun la dosarul cauzei împuternicire avocațială nr. 154497/02.06.2010.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care i s-a adus la cunoștință inculpatului motivul aducerii sale în fața judecătorului, învinuirea ce i se aduce, încadrarea juridică a faptei, precum și prevederile art. 70 alin. 2 și alin. 4 C.p.p., atrăgându-i-se atenția asupra faptului că are dreptul de a nu da nici o declarație și că tot ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa, iar față de acordul exprimat de inculpat, instanța procedează la audierea acestuia, conform art. 150 C.p.p., declarația sa fiind consemnată în proces-verbal și atașată la dosarul cauzei, după ce în prealabil a fost citită și semnată de către acesta.

Instanța pune în discuție propunerea de arestare preventivă a inculpatului CHIRIAC TONEA, formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București.

Reprezentanta Ministerului Public, având cuvântul, învederează instanței că așa cum a arătat și în referatul cu propunerea de arestare preventivă, în temeiul art. 149¹ raportat la art. 143 și art. 148 lit. f C.p.p. solicită instanței luarea față de inculpatul Chiriac Tonea a măsurii arestării preventive pe o perioadă de 29 de zile, începând cu data de 02.06.2010, până la data de 30.06.2010, inclusiv. În fapt, învederează instanței faptul că s-a reținut că la data de 19 mai 2010, denunțatorul Stan Corneliu a depus un denunț la Direcția Națională Anticorupție, trecând peste orice fel de emoție legată de amenințările proferate de către inculpat la adresa sa, în care a relatat faptul că în perioada august 2008 - aprilie 2010, inculpatul Tonea Chiriac l-a constrâns să-i dea suma totală de 910.000 euro, prin amenințare cu darea în vileag a unor fapte reale sau imaginare, privind publicarea și aducerea la cunoștință familiei denunțatorului, a conducerii instituției unde lucra ori a unor instituții cu atribuții în ceea ce privește faptele penale a unor înregistrări compromițătoare, ori privind implicarea sa în comiterea unor fapte de natură penală. Mai arată faptul că în baza acestui denunț procurorul a dispus autorizarea provizorie pe o durată de 48 de ore a interceptării convorbirilor și comunicărilor telefonice efectuate de către inculpat și denunțator, dar și cu alte persoane, precizând că a avut în vedere și faptul că chiar și în momentul în care denunțatorul formula denunțul la Direcția Națională Anticorupție, aflându-se în biroul procurorului, a fost sunat pe telefonul mobil de cel puțin de 7 ori de către inculpat, în circa 30 de minute. Mai arată faptul că la data de 20.05.2010 denunțatorul s-a întâlnit cu

...i doi a rezultat faptul că din suma de 910.000 euro, pe care denunțatorul i-o datora inculpatului, inculpatul pretindea în continuare suma de 400.000 euro, deși a recunoscut faptul că denunțatorul deja i-a restituit suma de 400.000 euro. De asemenea, învederează instanței faptul că tot din discuțiile purtate de inculpat și denunțator, astfel cum rezultă și din procesele verbale de redare a interceptării convorbirilor și comunicărilor telefonice, a rezultat faptul că sumele de bani pretinse de către inculpat reprezentau contravaloarea unor mărfuri cumpărate și depozitate la Oradea prin intermediul firmei SC EDM, firmă al cărei asociat era martorul Ene Daniel, dar pe care inculpatul o administrează în fapt, mărfuri ce rămase nevândute întrucât denunțatorul i-a încurcat afacerile inculpatului de la Oradea cu SC Electrica SA. Mai arată faptul că în schimbul remiterii sumei de 400.000 euro inculpatul ar fi urmat să-i dea denunțatorului niște înregistrări și fotografii compromițătoare care îl priveau pe acesta, inculpatul amenințându-l pe denunțator că dacă nu va primi acea sumă de bani va merge la poliție și la DNA și va denunța pretinse fapte penale săvârșite de către denunțator în calitate de director la Electrica. De asemenea, precizează faptul că din procesul verbal de constatare a infracțiunii flagrante rezultă faptul că la data de 01.06.2010 inculpatul a fost surprins în zona Băneasa, în fața magazinului Ikea, în timp ce primea de la denunțator suma de 30.000 euro, reprezentând o parte din suma totală solicitată acestuia în scopul anterior menționat, banii fiind găsiți asupra inculpatului. La momentul intervenției organelor de urmărire penală, inculpatul era însoțit de martorul Ene Daniel, care a declarat că scopul întâlnirii inculpatului cu denunțatorul era acela al remiterii unor sume de bani, inculpatul spunându-i martorului să aibă asupra sa și niște documente care dovedesc valoarea mărfurilor furnizate către firma din Oradea. În acest sens, martorul a predat organelor de urmărire penală o expertiză extrajudiciară cu privire la valoarea totală nerecuperată a produselor livrate, iar în urma unei comparații superficiale se poate constata că suma totală este parțial asemănătoare, fiind apropiată în quantum de cea pe care inculpatul a pretins-o și parțial a primit-o de la denunțator. Mai arată faptul că în cauză a fost audiat și martorul Chiș Petru, fost administrator al firmei de la Oradea, care a declarat faptul că în luna mai 2010, în timp ce inculpatul se afla în fața reședinței familiei denunțatorului Stan Corneliu, inculpatul l-a contactat telefonic, amenințându-l în același mod, martorul răspunzându-i inculpatului să-și recupereze banii de la Stan Corneliu, întrucât la rugămintea acestuia primise marfa. De asemenea, precizează faptul că în cauză s-a procedat la audiere și a martorului Dică Corneliu, o persoană căreia denunțatorul Stan Corneliu i-a solicitat sume mari de bani pentru a i le remite inculpatului, martorul declarând că l-a împrumutat pe denunțator, cu mai multe sume de bani, respectiv în luna noiembrie 2008, cu suma de 200.000 euro, iar în primăvara-vara anului 2009 de o altă sumă, precizând și faptul că denunțatorul Stan Corneliu era extrem de stresat și părea să-și piardă controlul, denunțatorul spunându-i că datorează această sumă de bani unui domn Toni, cerându-i de asemenea să-l înțeleagă, să îl ajute, pentru că se afla sub influența unor cămătari sau persoane interlope și că trebuia să achite o nouă sumă de bani. Totodată, precizează instanței faptul că declarația martorului Dică Corneliu este relevantă, întrucât acesta a precizat faptul că denunțatorul practic i-a căzut în genunchi la propriu, implorându-l să-l ajute, că este viața lui în joc și rugându-l să subscrie o anumită sumă de bani pe care o avea datorie către superiorul lui Ene, martorul refuzând să dea curs solicitării denunțatorului, întrucât persoanele prezentate erau extrem de dubioase. De asemenea, învederează instanței că se vorbește de încheierea anumitor contracte între martorul Dică Corneliu și SC EDM, al cărei asociat era martorul Ene Daniel, în fapt administrator fiind chiar inculpatul, martorul Dică Corneliu precizând că a încheiat acele contracte la sugestia denunțatorului Stan Corneliu în scopul de a-l ajuta pe acesta să-i remită inculpatului o parte din suma de bani datorată inculpatului. Mai arată faptul că din discuțiile purtate de martorul Dică Corneliu cu denunțatorul, acesta din urmă i-a precizat că avea niște probleme mai vechi de

afaceri și un șantaj cu niște poze (de natură sexuală), iar martorul i-a înmănat denunțatorului suma de 250.000 euro, menționând că este ultimul sprijin pe care i-l acordă și sfătuindu-l încă o dată să se adreseze organelor de poliție. De asemenea, învederează instanței că la data de 01.06.2010, la momentul surprinderii de către organele de poliție, inculpatul a declarat în apărarea sa că banii preținși și primiți de la denunțator ar reprezenta un împrumut și că urma să meargă la notariat pentru a încheia un act scris în sensul restituirii împrumutului, însă din conținutul convorbirilor telefonice și cele purtate în mediul ambiantal de inculpat cu denunțatorul, rezultă că de fapt promisiunea de a merge la notariat viza un act nenumit, prin care inculpatul se angaja să nu mai aibă pretenții de la denunțator și să-l asigure că nu-i va mai solicita sume de bani. Mai arată faptul că a recunoscut într-un fel fapta de care este învinuit, declarând că i-a spus denunțatorului că va merge la poliție, la DNA și va denunța fapte penale comise de Stan Corneliu, dacă nu-i va da banii, precum și la ANI pentru a solicita demararea de cercetări cu privire la averea denunțatorului. Mai arată faptul că în mod evident, fapta a fost comisă de inculpat spre a dobândi în mod injust un folos, iar dacă banii ar fi fost dați de către inculpat denunțatorului cu titlu de împrumut, așa cum susține inculpatul, calea legală era cea a unei acțiuni civile, el urmând a se conforma unei hotărâri irevocabile a instanței de judecată, oricare ar fi fost aceea. Mai arată faptul că dacă bani ar fi fost pierduți de către inculpat ca urmare a unor raporturi de altă natură cu denunțatorul, iar paguba ar fi fost rezultatul unei fapte penale comise de denunțator în dauna inculpatului, calea legală ar fi fost aceea a formulării unei plângeri penale și a constituirii de parte civilă, însă inculpatul a amenințat pe denunțatorul Stan Corneliu cu darea în vileag a unor alte fapte, pretins penale, fără legătură cu suma solicitată și de natură a-l fi expus pe denunțator unor sancțiuni. Prin urmare, apreciază că lăsarea în libertate a inculpatului prezintă un pericol concret pentru ordinea publică, având în vedere modalitatea comiterii infracțiunii, caracterul repetitiv al actelor materiale și, ceea ce este foarte important, nesatisfacerea până în prezent în integralitate a pretențiilor bănești ale inculpatului de către denunțator, fapt de natură a perpetua activitatea infracțională a inculpatului, aspecte ce rezultă din declarațiile martorilor audiați în cauză și din procesele verbale de redare a convorbirilor telefonice și a celor purtate în mediul ambiantal. Pentru motivele anterior expuse, solicită instanței luarea față de inculpat a măsurii arestării preventive, pe o perioadă de 29 de zile, începând cu data de azi, până la data de 30.06.2010, inclusiv.

Apărătorul ales al inculpatului, avocat Doruș Denis, având cuvântul, solicită instanței respingerea propunerii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, întrucât în urma analizei textelor legale privind propunerea de arestare preventivă, respectiv art. 143, art. 148 lit. f și art. 149¹ C.p.p., judecătorul poate stabili dacă sunt îndeplinite cele trei condiții prevăzute de textele anterior menționate, respectiv: 1) să existe indicii privind săvârșirea faptei penale; 2) să existe probe că există vreunul dintre cazurile prevăzute de art. 148 C.p.p.; 3) arestarea preventivă a inculpatului să fie în interesul urmăririi penale. În ceea ce privește ultima condiție la care a făcut anterior referire, respectiv ca măsura arestării preventive să fie luată în interesul urmăririi penale, învederează instanței faptul că referatul cu propunerea de arestare preventivă nu face referire la această condiție, iar Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 9 Judecători, prin încheierea pronunțată în dosarul nr. 338/2005 a statuat că în ceea ce privește această condiție, faptul că judecătorul trebuie să analizeze dacă „în interesul urmăririi penale este necesară arestarea inculpatului”. În ceea ce privește cea de-a doua condiție ce trebuie îndeplinită pentru a se dispune măsura arestării preventive a inculpatului, respectiv inculpatul să se aște într-una dintre situațiile prevăzute la art. 148 C.p.p., învederează instanței faptul că Ministerul Public s-a raportat la dispozițiile art. 148 lit. f C.p.p., în sensul că pedeapsa într-adevăr este închisoarea mai mare de 4 ani, având în vedere și limitele de pedeapsă stabilite

...tru infracțiunea pentru care inculpatul este cercetat penal, și că lăsarea în libertate a inculpatului prezintă un pericol social concret pentru ordinea publică. Cu privire la această a doua condiție prevăzută de legiuitor, învederează instanței faptul că legea penală impune ca pericolul social pentru ordinea publică să rezulte fără echivoc, precizând și faptul că în acest sens va depune la dosarul cauzei și opinii cu privire la noțiunea de pericol social concret pentru ordinea publică prin prisma jurisprudenței CEDO. Totodată, solicită instanței să se observe faptul că din referatul cu propunerea de arestare preventivă, Ministerului Public a precizat faptul că pericolul social concret pentru ordinea publică pe care l-ar reprezenta lăsarea în libertate a inculpatului este relevat de „modalitățile comiterii infracțiunii, caracterul repetitiv al actelor materiale, și, ceea ce este foarte important, nesatisfacerea până în prezent în integralitate a pretențiilor bănești ale inculpatului de către denunțator, fapt de natură a perpetua activitatea infracțională a acestuia”, însă există doar o prezumție că dacă inculpatul nu va primi banii va continua cu șantajarea denunțatorului, aceste susțineri nefiind dovedite în nici un fel de către Ministerul Public. În ceea ce privește prima condiție ce se impune a fi îndeplinită pentru a se putea dispune arestarea preventivă a inculpatului, învederează instanței că judecătorul trebuie să stabilească dacă există probe privind săvârșirea de către inculpat a faptei de șantaj. Mai arată faptul că în raport de dispozițiile art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, apreciază faptul că de la dosarul cauzei lipsește proba esențială pentru reținerea în sarcina inculpatului a faptei în încadrarea juridică stabilită de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, respectiv lipsa calității părții vătămate, la dosarul cauzei neexistând nici un înscris pentru a dovedi faptul că partea vătămată, denunțatorul, se încadrează între persoanele menționate la art. 1 din Legea nr. 78/2000. De asemenea, învederează instanței faptul că dacă ar fi vorba de un șantaj de drept comun, competența efectuării actelor de urmărire penală nu ar mai reveni Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, fiind esențial a se stabili dacă denunțatorul avea într-adevăr acea calitate, fiind una dintre persoanele menționate la art. 1 din Legea nr. 78/2000, față de care s-a săvârșit fapta de șantaj, prevăzută de art. 194 alin. 1 și 2 C.p.. Totodată, solicită instanței să aprecieze dacă activitatea inculpatului reprezintă o amenințare pentru a dobândi un folos injust, având în vedere că folosul nu este injust, întrucât inculpatul i-a solicitat denunțatorului împrumutul acordat acestuia din urmă, fie din prietenie, fie ca urmare a unor afaceri mai vechi avute cu acesta. De asemenea, solicită instanței să aibă în vedere că ghinionul inculpatului a fost acela că nu a apucat să ajungă primul la DNA să denunțe fapta denunțatorului, altfel în fața instanței nu mai era inculpatul, ci chiar denunțatorul. Pentru motivele anterior expuse, solicită instanței respingerea ca neîntemeiată a cererii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție privind arestarea preventivă a inculpatului, și în subsidiar, dacă instanța apreciază a fi necesară luarea față de inculpat a unei alte măsuri restrictive de libertate, solicită instanței luarea față de inculpat a măsurii obligării de a nu părăsi țara, depunând la dosarul cauzei înscrise cu privire la noțiunea de pericol social concret pentru ordinea publică la care a făcut anterior referire.

Apărătorul ales al inculpatului, avocat Bodârlău Mihaela, depune la dosarul cauzei, în ședința din Camera de Consiliu, copiile celor două contracte comerciale la care a făcut referire inculpatul în cuprinsul declarației date în fața instanței, și solicită instanței respingerea propunerii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție de arestare preventivă a inculpatului, precizând ca va formula scurte concluzii cu privire la probele administrate de Ministerul Public în susținerea propunerii de arestare preventivă, respectiv declarațiile martorilor și denunțul domnul Stan Constantin. În acest sens, precizează instanței faptul că împrumutul i-a fost acordat denunțatorului în anul 2007, iar Stan Corneliu precizează faptul că de la sfârșitul anului 2008 până în

2010, inculpatul l-ar fi șantajat cu darea în vileag a unor fapte reale sau imaginare privind publicarea și aducerea la cunoștința familiei denunțatorului a unor înregistrări compromițătoare. Mai arată faptul că așa cum și instanța de judecată a putut observa cu ocazia audierii, inculpatul are o exprimare mai defectuoasă, se exprimă greu, vorbește destul de mult, uneori fără să gândească înainte, neputându-se face înțeles de către denunțator, însă din declarațiile inculpatului și din discuțiile purtate în mediul ambiant purtate la datele de 20.05.2010 și 01.06.2010, rezultă faptul că inculpatul i-a spus denunțatorului că se va duce la poliție și la DNA și va spune ce denunțatorului i-a făcut. Mai arată faptul că la dosarul cauzei există un alt proces-verbal de redare a convorbirilor telefonice, în care denunțatorului îl întreabă pe inculpat „Dacă îți dau banii, îmi dai înregistrările pe care le ai cu mine?”, la care inculpatul răspunde: „Nu am nicio fotografie, nu am decât înregistrări, la femeia la Oradea am fost amândoi, și am făcut sex?”, la care denunțatorului i-a spus inculpatului să nu mai facă vorbire despre acest lucru. Totodată, precizează instanței faptul că inculpatul deține acea înregistrare, pe care de altfel a și depus-o la DNA, în care inculpatul l-a înregistrat pe Stan Corneliu în momentul în care recunoștea că are să-i dea o sumă de bani, inculpatul procedând în acest mod, întrucât Stan Corneliu formulase o altă plângere împotriva inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, care însă nu s-a concretizat, urmând să se constate că acestea erau înregistrările pe care i le dădea, nefiind vorba de alte înregistrări compromițătoare cu privire la denunțator. Cu privire la faptul că în referatul cu propunerea de arestare preventivă se menționează faptul că inculpatul a recunoscut faptul că a luat până acum de la Stan Corneliu suma de aproximativ 900.000 euro, precizează instanței că din procesul verbal de redare a convorbirilor telefonice rezultă faptul că Stan Corneliu l-a întrebat pe inculpat câți bani are să-i dea, precizând că i-a dat inculpatului suma de 900.000 euro, iar inculpatul a răspuns că nu a primit acea sumă de 900.000 euro și că denunțatorului mai are să-i dea suma de 400.000 euro, iar în toate convorbirile telefonice se face referire doar la suma de 400.000 euro. Mai arată faptul că într-o altă convorbire telefonică și în mediul ambiant, în care inculpatul îi spune denunțatorului să nu îl mai trimită pe Victor Becali să îl amenințe, putându-se astfel constata faptul că inculpatul era cel amenințat de către denunțator. Mai arată faptul că din declarațiile martorului Dică Corneliu rezultă că acesta l-a împrumutat pe denunțator cu suma de 200.000 euro, fără a încheia cu acesta nici un fel de înscris și dându-i banii doar pentru că era un om de încredere, iar la momentul în care denunțatorului i-a solicitat martorului alți 200.000 euro, în condițiile în care denunțatorului îi mai ceruse anterior 200.000 euro, pe care denunțatorului trebuia să-i restituie în termen de 6 luni. Martorul l-a întrebat pentru ce-i sunt necesari acești bani, denunțatorului răspunzând că are niște probleme personale. Tot din declarația martorului Dică Corneliu se menționează că în momentul în care denunțatorului a venit la Constanța și l-a rugat să-i împrumute cu titlu personal cu suma de 200.000 euro, martorul a fost sunat de denunțator, care i-a cerut acea sumă de bani pentru că este sechestrat, lucru neadevărat în condițiile în care denunțatorului l-a putut suna pe martorul Dică pentru a-i solicita acea sumă de bani. Mai arată faptul că martorul Dică Corneliu revine în declarațiile sale și precizează faptul că s-a întâlnit cu denunțatorului la o stație Rompetrol, denunțatorului fiind însoțit de către inculpat și de fiul său, precizând faptul că toți erau nervoși și surescitați, inculpatul pretinzând că se află sub amenințarea unor cămătari din București și că viața lui și a lui Stan Corneliu este în pericol. Este adevărat că martorul Dică Corneliu a precizat că denunțatorului era speriat, însă nu a făcut referire la nici un fel de amenințare din partea inculpatului proferată la adresa denunțatorului. De asemenea, martorul Dică precizează faptul că a încheiat cele două contracte cu firma EDM, cu care nu avea nici un fel de treabă, și că i-a dat inculpatului suma de 20.000 euro, iar într-o altă discuție particulară l-a sfătuit pe denunțator să se adreseze organelor de poliție. Mai arată faptul că martorul Chiș Petru a declarat faptul că personal s-a dus de două ori și i-a dat inculpatului din

tea domnul Stan, câte 30.000 euro, în condițiile în care denunțatorul primise de inculpat anumite sume de bani în urma unor afaceri sau cu titlu de împrumut. Totodată, solicită instanței să se constate că toate discuțiile purtate de inculpat cu denunțatorul și discuțiile din mediul ambiantal sunt provocatoare, întrucât denunțatorul știa că inculpatul este un timp mai slab, fiind un tip care vorbește mult și nu gândește ceea ce spune, nu este atent la ce i se spune. De asemenea, învederează instanței că este greu de imaginat ca un om care provine dintr-o familie bună, este educat, este un om de cultură să-și fi petrecut concediu alături de inculpat la Madrid, iar sumele cheltuite de inculpat trebuiau restituite într-un final. Mai arată faptul că nu reprezintă amenințarea faptul că inculpatul a formulat o acțiune civilă împotriva denunțatorului sau că va formula o plângere penală, întrucât denunțatorul refuză să-i restituie inculpatului suma de 900.000 euro, pe care inculpatul o împrumutase de la cămătari. Mai arată faptul că din declarațiile persoanelor de la care denunțatorul a luat anumite sume de bani, prin însumarea acestora nu se ajunge la suma de 900.000 euro, despre care face vorbire Ministerul Public că i-ar fi fost deja remisă inculpatului, având în vedere că martorul Dică Corneliu i-a dat suma totală de 420.000 euro, iar un alt nepot al denunțatorului care precizează că i-a dat denunțatorului de două ori câte 20.000 euro. Prin urmare, nu își poate explica frica denunțatorului, care timp de un an de zile i-a dat inculpatului, eşalonat, anumite sume de bani, iar din ultima convorbire înregistrată denunțatorul spune că vrea să scape, să facă afaceri și să își recupereze suma de bani. Totodată, învederează instanței faptul că anterior denunțatorul Stan Corneliu a mai încheiat un contract de împrumut cu numitul Rădulescu, iar ulterior denunțatorul nu a mai recunoscut acel împrumut, întrucât a susținut că este falsă semnătura sa, existând un dosar penal în acest sens. Mai arată faptul că Stan Corneliu s-a împrumutat de sume de bani de la diverse persoane, cărora ulterior nu le-a mai restituit împrumuturile, fiind foarte probabil ca și martorul Dică să fie acuzat de șantaj în momentul în care va încerca să obțină de la denunțator sumele împrumutate acestuia din urmă, pentru care poate face dovada cu extrasele de cont, pe care le va depune la dosarul cauzei. Prin urmare, apreciază că din probele administrate în cauză nu rezultă săvârșirea de către inculpat a infracțiunii de șantaj, iar denunțul domnului Stan Corneliu se datorează faptului că inculpatului i-a spus că a formulat acea acțiune civilă și acea plângere penală, precum și faptul că dacă va încerca să mușamalizeze plângerea se va duce la poliție și la DNA. Pentru motivele anterior expuse, solicită instanței respingerea propunerii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție de arestare preventivă a inculpatului, iar în subsidiar, așa cum a precizat și antevorbitorul său, dacă va considera necesar, să ia o măsură dintre cele prevăzute de art. 136 C.p.p., respectiv obligarea de a nu părăsi țara, apreciind că lăsarea în libertate a inculpatului nu prezintă un pericol social pentru ordinea publică, solicitând judecare inculpatului în stare de libertate, întrucât acesta nu va zădărnici aflarea adevărului și nu va influența martorii, fiind vorba de cei doi grădinari și rude ale denunțatorului Stan Corneliu, lăsarea în libertate a inculpatului nepericlitând desfășurarea anchetei.

Apărătorul ales al inculpatului, avocat Ioniță Tudor, având cuvântul, învederează instanței că este de acord cu concluziile celorlalți doi apărători aleși ai inculpatului, antevorbitorii săi, privind respingerea propunerii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție de arestare preventivă a inculpatului. În ceea ce privește pericolul social concret pentru ordinea publică pe care l-ar reprezenta lăsarea în libertate a inculpatului, învederează instanței că literatura juridică de specialitate scoate în evidență faptul că acest pericol social pentru ordinea publică trebuie să fie concret și să rezulte fără echivoc din probele administrate în cauză. Mai arată faptul că în ceea ce privește probele administrate în cauză, precizează instanței faptul că din înregistrările convorbirilor telefonice și a comunicărilor din mediul ambiantal se poate observa că a existat un tratament inegal pentru inculpat și denunțator, întrucât denunțatorul i-a adresat

inculpatului anumite întrebări premeditate, la care a primit din partea inculpatului niște răspunsuri necontrolate, spontane, sincere. Mai arată faptul că declarațiile martorilor Stan Elena, soția denunțătorului, și Dică Corneliu, persoana de la care denunțătorul a împrumutat anumite sume de bani, sunt niște declarații pro cauza, denunțătorul bucurându-se de încrederea martorului, care îi remite sume mari de bani, martorul putând fi șantajistul de mâine al domnului Stan Corneliu, care a mai avut alte dosare penale și la Dâmbovița și la București, la IGPR, cu domnul Rădulescu de la Electrica, fiind posibil să mai existe și alte dosare penale asemănătoare. Totodată, învederează instanței că dacă inculpatul va fi cercetat în stare de arest preventiv nu va avea posibilitatea să se apere în mod eficient, în timp ce denunțătorul este liber și poate influența aflarea adevărului. Pentru motivele anterior expuse, solicită instanței respingerea propunerii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție de arestare preventivă a inculpatului, iar în subsidiar, luarea unei alte măsuri preventive.

Apărătorul ales al inculpatului, avocat Capmare Marcian, având cuvântul, învederează instanței faptul că în referatul cu propunerea de arestare preventivă s-a menționat faptul că dacă bani ar fi provenit din activități licite, inculpatul ar fi trebuit să promoveze o acțiune civilă, iar dacă ar fi constatat că denunțătorul a comis o faptă penală, să formuleze o plângere penală împotriva acestuia cu care să se sesizeze organele de cercetare penală. Cu privire aceste aspecte, precizează instanței faptul că există un mijloc procedural prin care inculpatul a încercat să-și recupereze împrumutul de la denunțător, întrucât la data de 17.05.2010 inculpatul a promovat o acțiune civilă, întemeiată pe dispozițiile art. 102-104 C.p.p., cu privire la care inculpatul s-a referit în declarațiile sale, astfel încât apreciază că nu a existat nicio amenințare din partea inculpatului faptul că acesta i-a adus la cunoștință denunțătorului că a formulat acea acțiune civilă, care reprezintă un mijloc de valorificare a pretențiilor pe latură civilă. În ceea ce privește faptul că dacă inculpatul ar fi pierdut banii, iar paguba ar fi fost rezultatul unei fapte penale comise de denunțător în dauna inculpatului, acesta ar fi trebuit să formuleze o plângere penală și să se constituie parte civilă, învederează instanței că la acea dată din declarațiile inculpatului și înscrisurile aflate la dosarul cauzei rezultă faptul că inculpatul a formulat o plângere la IGPR. Astfel, față de cele două mijloace procedurale uzitate de către inculpat, acțiunea civilă și plângerea penală, apreciază că nu au existat amenințări la adresa denunțătorului, inculpatul neputându-l amenința cu faptul că va face ceva legal.

În replică, reprezentanta Ministerului Public, având cuvântul, învederează instanței faptul că la dosarul de urmărire penală se află fișa postului denunțătorului, care face dovada că aceasta este o persoană dintre cele prevăzute de art. 1 din Legea nr. 78/2000, iar potrivit dispozițiilor art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție este competentă să soluționeze faptele de șantaj comise împotriva uneia dintre persoanele indicate la art. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000. De asemenea, învederează instanței faptul că la dosarul cauzei există probe certe pe baza cărora să se aprecieze că lăsarea în libertate a inculpatului ar prezenta un pericol social concret pentru ordinea publică, acestea fiind reprezentate de probele aflate la dosarul cauzei, iar apărările inculpatului nu constituie probe pentru viitor. Mai arată faptul că din declarația martorului Dică Corneliu rezultă faptul că denunțătorul Stan Corneliu i-a spus că are nevoie de acele sume de bani pentru rezolvarea unor probleme personale, pentru ca ulterior să-i spună că este șantajat de către un domn Toni. În ceea ce privește susținerile apărătorilor inculpatului, în sensul că întâlnirile ambientale au fost provocatoare, învederează instanței faptul că s-a încercat și s-a reușit aducerea în discuția celor doi a unor subiecte abordate anterior și care interesau cauza de față. Cu privire la faptul că din declarațiile martorilor, împrumutătorii ai denunțătorului, nu rezultă suma totală de 900.000 euro pe care denunțătorul i-ar fi remis-o inculpatului, precizează instanței că nu a fost finalizată urmărire penală, iar până în prezent la

sarul cauzei nu au fost depuse toate documentele de la care denunțatorul Stan Corneliu s-a împrumutat, aceste aspecte neinfluențând existența infracțiunii pentru care inculpatul este cercetat penal. Cu privire la valorificarea pretențiilor civile ale inculpatului în instanță și amenințările proferate de inculpat, în sensul că va exercita acțiunea civilă nu reprezintă amenințări în sensul art. 194 C.p., precizează instanței că în cuprinsul referatului cu propunerea de arestare preventivă nu a făcut referire la amenințare cu acțiunea civilă, ci doar a precizat faptul că valorificarea pretențiilor civile a mers în paralel cu activitatea penală, fiind amânată ca netimbrată. În ceea ce privește faptul că apărătorul ales al inculpatului a precizat că folosul pe care l-a reclamat inculpatul nu era unul injust, învederează instanței faptul că textul de lege pentru infracțiunea de șantaj face vorbire de obținerea în mod injust a unui folos material, nefăcând vorbire dacă folosul este just sau injust.

Apărătorul ales al inculpatului, avocat Capmare Marcian, având cuvântul, precizează instanței faptul că acțiunea civilă a fost amânată pentru data de 23.06.2010.

Inculpatul, personal, având ultimul cuvânt, solicită instanței judecarea sa în stare de libertate, nefiind un pericol pentru ordinea publică, întrucât nu a șantajat și nu a amenințat pe nimeni, iar denunțatorul este cel care a mințit. Mai arată faptul că numitul Rădulescu Mihai este cel care a încheiat cu Stan Corneliu un contract de împrumut, Stan Corneliu precizând că i-a fost falsificată semnătura, iar cu privire la acest aspect nu s-a luat nicio decizie, apreciind că trebuia să fie sesizată Direcția Națională Anticorupție cu privire la săvârșirea acestei infracțiuni. Mai arată faptul că Stan Corneliu nu am ai vrut să semneze nici un fel de înscris privind împrumutul acordat, faptul că era prieten al numitului Stan Corneliu, a mers cu acesta la Madrid, la campionatul de fotbal, neînțelegând pentru ce este arestat. Mai arată faptul că i-a spus lui Stan Corneliu că se va duce la DNA, însă nu l-a amenințat pe acesta, ci doar i-a spus că se va duce să spună ceea ce i-a făcut denunțatorul. Totodată, învederează instanței faptul că există mai multe persoane de la care denunțatorul a luat bani. Mai arată faptul că el a ajutat mai multă lume, că are 5 copii, faptul că este bolnav de diabet, că nu a șantajat pe nimeni, colaborând cu multe persoane, faptul că nu este cămătar, ci om de afaceri, care a ajutat pe toată lumea.

JUDECĂTORUL,

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 18120/301/2010 la data de 02.06.2010, ora 17¹⁰, Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 a solicitat arestarea preventivă a inculpatului Chiriac Tonea, cercetat în stare de reținere, pentru săvârșirea infracțiunii de de șantaj, în formă continuată, prevăzută și pedepsită de art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 194 alin. 1 și alin. 2 C.p., cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.p., constând în aceea că în perioada august 2008 - aprilie 2010, inculpatul l-a constrâns pe partea vătămată Stan Corneliu, prin amenințare cu darea în vileag a unor fapte reale sau imaginare, privind publicarea și aducerea la cunoștință familiei denunțatorului a unor înregistrări compromițătoare, ori privind implicarea sa în comiterea unor fapte de natură penală, să-i dea suma totală de 910.000 euro, bani pe care inculpatul i-a obținut în mod injust.

În propunerea de arestare preventivă a inculpatului, Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector 3 București a făcut referire la dispozițiile art. 143, art. 148 lit. f și art. 149¹ C.p.p ca posibile temeiuri pentru arestarea preventivă a inculpatului Chiriac Tonea.

La dosarul cauzei a fost atașat dosarul de urmărire penală nr. 139/P/2010 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție.

Analizând actele și lucrările dosarului în vederea soluționării propunerii de arestare preventivă a inculpatului, instanța reține următoarele :

La data de 01.06.2010, prin rezoluția Parchetului de lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a dispus începerea urmăririi penale față de învinuitul CHIRIAC TONEA, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj, în formă continuată, prevăzută și pedepsită de art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 194 al. 1 și 2 C.p., cu aplicarea art. 41 al. 2 C.p., constând în aceea că în perioada august 2008 - aprilie 2010, inculpatul l-a constrâns pe partea vătămată Stan Corneliu, prin amenințare cu darea în vileag a unor fapte reale sau imaginare, privind publicarea și aducerea la cunoștință familiei denunțatorului a unor înregistrări compromițătoare, ori privind implicarea sa în comiterea unor fapte de natură penală, să-i dea suma totală de 910.000 euro, bani pe care inculpatul i-a obținut în mod injust.

La data de 01.06.2010, prin ordonanța nr. 16/2010 emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție s-a dispus măsura reținerii inculpatului Chiriac Tonea pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, în formă continuată, prevăzută și pedepsită de art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 194 al. 1 și 2 C.p., cu aplicarea art. 41 al. 2 C.p., pe o durată de 24 de ore, începând cu data de 01.06.2010, ora 23.00, până la data de 02.06.2010, ora 23.00.

Prin ordonanța nr. 139/P/2010 din data de 02.06.2010 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpatului Chiriac Tonea pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, în formă continuată, prev. de art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 194 al. 1 și 2 C.p., cu aplicarea art. 41 al. 2 C.p.

S-a reținut în fapt că în perioada august 2008 - aprilie 2010, inculpatul l-a constrâns pe partea vătămată Stan Corneliu, prin amenințare cu darea în vileag a unor fapte reale sau imaginare, privind publicarea și aducerea la cunoștință familiei denunțatorului a unor înregistrări compromițătoare, ori privind implicarea sa în comiterea unor fapte de natură penală, să-i dea suma totală de 910.000 euro, bani pe care inculpatul i-a obținut în mod injust.

Astfel, instanța constată că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 149¹ C.p.p. referitoare la luarea măsurii arestării preventive a inculpatului, reținând că potrivit art. 149¹ C.p.p. pentru a se putea dispune arestarea preventivă a inculpatului trebuie să fie întrunite condițiile prevăzute de art. 143 C.p.p. și să existe în mod corespunzător vreunul din cazurile prevăzute de art. 148 C.p.p.

În ceea ce privește existența în cauză a probelor și indiciilor temeinice că inculpatul a săvârșit o infracțiune, se reține că potrivit art. 68¹ C.p.p. sunt indicii temeinice atunci când din datele existente în cauza rezultă presupunerea rezonabilă că persoana față de care se efectuează acte premergătoare sau acte de urmărire penală a săvârșit fapta.

În cauza sunt suficiente indicii temeinice, în accepțiunea dată de lege acestei noțiuni, că inculpatul Chiriac Tonea a comis fapta pentru care este cercetat.

Se constată astfel că plângerea și declarațiile denunțatorului Stan Corneliu, actualmente responsabil derulare proiecte surse regenerabile la SC Electrica SA (cu atribuții de coordonare derulare contracte, coordonare activități de atragere fonduri, realizare studii, elaborare și promovare documentații, analiză și stabilire a condițiilor de participare la proiecte – art. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000), fost director general adjunct la SC Electrica SA, care a sesizat organele de poliție cu privire la faptul că în perioada august 2008 - aprilie 2010, inculpatul Tonea Chiriac l-a constrâns, prin amenințare cu darea în vileag a unor fapte reale sau imaginare, privind publicarea și aducerea la cunoștință familiei denunțatorului a unor înregistrări compromițătoare, ori privind implicarea sa în comiterea unor fapte de natură penală, să-i dea suma totală de 910.000 euro, bani pe care inculpatul i-a obținut în mod injust, din declarațiile denunțatorului rezultând și faptul că ulterior, inculpatul temându-se că

te înregistrat i-a solicitat doar suma de 400.000, iar în schimbul remiterii acestei sume de bani, denunțatorul ar fi primit anumite înregistrări și fotografii compromițătoare care îl priveau pe acesta, se coroborează cu:

- mențiunile procesului-verbal de constatare a infracțiunii flagrante din data de 01.06.2010, din care rezultă că la data de 01.06.2010, inculpatul a fost surprins în zona Băneasa, în fața magazinului Ikea, în timp ce primea de la denunțatorul Stan Corneliu suma de 30.000 euro, reprezentând o parte din suma totală solicitată acestuia în scopul menționat anterior, banii fiind găsiți asupra inculpatului;
- declarațiile martorilor Stan Elena, Petre Mariana și Mincă Florentin, care au confirmat susținerile denunțatorului Stan Corneliu, relatând că la data de 03.05.2010 inculpatul a venit la reședința denunțatorului din com. Brănești, împreună cu mai multe persoane, în scopul intimidării familiei numitului Stan Corneliu, proferând amenințări la adresa acestuia prin folosirea unor expresii cum ar fi „îi iau gâtul”, acestea fiind, în mod indubitabil, de natură a crea o temere justificată denunțatorului și familiei sale;
- declarațiile martorului Costea Corneliu, persoană de la care Stan Corneliu a solicitat împrumut sume mari de bani, pentru a-i le remite inculpatului, și care a declarat că, în urmă cu circa un an și jumătate, noiembrie 2008, Stan a venit la Constanța și l-a rugat să îi împrumute cu titlu personal cu suma de 200.000 euro, fiindu-i necesară în rezolvarea unor probleme personale;
- declarația martorului Chiș Petru, care a declarat că inculpatul, care derula afaceri prin firma EDM, administrată de martorul Ene Daniel, dar care în fapt era administrată de inculpat, i-a livrat mărfuri, în urma rugăminții conducerii de la Cluj și de la București a SC Electrica SA adresată martorului, la prețuri foarte mari, stabilite de inculpat, precum și faptul că în luna mai 2010 a fost contactat telefonic de inculpat, care l-a amenințat în același mod, martorul răspunzându-i să-și recupereze banii de la denunțator, întrucât la rugămintea acestuia primise marfa;
- declarațiile martorului Ene Daniel, care îl însoțea pe inculpat la momentul intervenției organelor de poliție și care a declarat că scopul întâlnirii inculpatului cu denunțatorul era acela al remiterii unor sume de bani, inculpatul spunându-i martorului să aibă asupra sa și documentele care dovedesc valoarea mărfurilor furnizate către firma din Oradea, sens în care martorul a predat organelor de urmărire penală o expertiză extrajudiciară care concluziona că valoarea totală nerecuperată a produselor livrate de SC EDM către SC ANPERO Oradea într-o valoare apropiată în quantum de cea pe care inculpatul a pretins-o și parțial a primit-o de la denunțator, aspecte ce confirmă susținerile denunțatorului și natura reală a sumelor pretinse de inculpat, infirmând susținerile inculpatului (atât în unele discuții telefonice, cât și ulterior, în fața organelor de urmărire penală) referitoare la faptul că banii respectivi ar fi reprezentat un împrumut;
- mențiunile proceselor verbale privind înregistrările audio și video ale unor convorbiri telefonice și purtate în mediul ambiental, în temeiul autorizației provizorii emise de DNA și a autorizațiilor emise de Judecătoria sector 3 București, din care rezultă faptul că promisiunea de a merge la notariat, făcută inculpatului de către Stan Corneliu viza un act nenumit, prin care inculpatul se angaja să nu mai aibă pretenții de la denunțator și să-l asigure că nu-i va mai solicita sume de bani.

În ceea ce privește poziția inculpatului, se constată că acesta a declarat, cu ocazia audierii sale, că banii preținși și primiți de la Stan Corneliu ar fi reprezentat un împrumut acordat acestuia din urmă, urmând să meargă la notariat pentru a încheia un act scris în sensul restituirii împrumutului, însă din discuțiile telefonice și cele purtate în mediul ambiental de inculpat cu denunțatorul rezultă faptul că promisiunea de a merge la notariat, făcută inculpatului de către Stan Corneliu viza un act nenumit, prin care inculpatul se angaja să nu mai aibă pretenții de la denunțator și să-l asigure că nu-i va mai solicita sume de bani. Se mai constată faptul că inculpatul a declarat că într-adevăr, i-a spus denunțatorului că va merge la poliție, la DNA și va denunța fapte penale comise de Stan Corneliu dacă nu-i dă banii, precum și la ANI pentru a solicita demararea de cercetări cu privire la averea denunțatorului, recunoscând voalat că ar fi primit de la denunțator suma de 400.000 euro. Cu toate acestea, inculpatul a negat faptul că ar fi exercitat orice fel de amenințări la adresa lui Stan Corneliu. Aceste susțineri sunt parțial contrazise chiar de declarațiile martorului Dică Corneliu, care la rândul său a fost amenințat în luna mai 2010 de către inculpat. Se constată, așadar, că aceste susțineri ale inculpatului confirmă cel puțin în parte varianta de desfășurare a evenimentelor prezentată de partea vătămată.

Din analiza mijloacelor de probă administrate în cauză până în prezent rezultă indicii temeinice cu privire la faptul că inculpatul Chiriac Tonea i-a pretins părții vătămate Stan Corneliu sume de bani, prin amenințarea cu darea în vileag a unor fapte reale sau imaginare, care l-ar fi expus pe denunțator unor potențiale sancțiuni penale, prin amenințări și presiuni urmărind așadar obținerea în mod injust a unui folos material, iar săvârșirea faptelor rezultă din declarațiile martorilor, apropiați ai părții vătămate, care fac referire la amenințări explicite și la accesarea adreselor de e-mail și a conținutului acestora din convorbirilor telefonice și celor purtate în mediul ambiental, din care rezultă amenințări implicite la adresa acestuia.

De asemenea, se constată că în cauză sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 148 lit. f C.p.p. Astfel, pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea reținută în sarcina inculpatului este pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani, iar lăsarea în libertate a acestuia prezintă un pericol concret pentru ordinea publică, în sensul că ar genera un sentiment de insecuritate în rândul societății civile determinat de cercetarea în stare de libertate a inculpatului, învinuit de comiterea unei infracțiuni de șantaj asupra uneia dintre persoanele prevăzute la art. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, fiind responsabil derulare proiecte surse regenerabile la SC Electrica SA (cu atribuții de coordonare derulare contracte, coordonare activități de atragere fonduri, realizare studii, elaborare și promovare documentații, analiză și stabilire a condițiilor de participare la proiecte - art. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000), fost director general adjunct la SC Electrica SA, pericol social relevat de modalitatea concretă în care a acționat inculpatul, respectiv prin amenințări repetate, inculpatul încercând obținerea unor sume de bani în mod injust, atentând la libertatea morală a părții vătămate, dar având în vedere și poziția procesuală a acestuia, modul în care se raportează la fapta de care este învinuit, respectiv caracterul repetitiv al actelor materiale și nesatisfacerea până în prezent în integralitate a pretențiilor bănești ale inculpatului de către denunțator, fapt de natură a perpetua activitatea infracțională a acestuia, aspecte care rezultă din declarațiile martorilor audiați în cauză și din notele de redare a convorbirilor telefonice și a celor purtate în mediul ambiental, dar și de circumstanțele personale ale inculpatului, care deși nu este cunoscut cu antecedente penale, față de acesta a fost pusă în mișcare acțiunea penală la data de 28.10.2008 în dosarul nr. 210/P/2006 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de legea nr. 656/2002, cu aplicare art. 41 alin. 2 C.p., și art. 260 C.p., cu aplicarea art. 33 lit. a C.p.

Toate aceste elemente fundamentează convingerea judecătorului că lăsarea în libertate a inculpatului prezintă pericol concret pentru ordinea publică, acesta fiind predispus la săvârșirea de noi fapte antisociale, cu relevanță penală, pentru a-și

procură mijloacele financiare necesare traiului și procurării de droguri, astfel încât măsurile preventive alternative la detenție apar ca fiind insuficiente pentru a înlătura această stare de pericol, motiv pentru care nu se justifică a se da curs solicitării formulate de apărătorul desemnat din oficiu pentru inculpat în sensul de a se face aplicarea în cauză a dispozițiilor art. 149¹ al. 12 C.p.p. rap. la art. 146 al. 11¹ C.p.p. potrivit cărora, respingând propunerea de arestare preventivă a inculpatului, judecătorul poate lua față de acesta măsura obligării de a nu părăsi localitatea sau țara.

Totodată instanța consideră că măsura arestării preventive a inculpatului se impune pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, conform art. 136 al. 1 C.p.p.

Față de aceste motive, văzând dispozițiile art. 136 lit. d C.p.p., 146 alin. 10 și 11 C.p.p., art. 149¹ alin. 10, 11 și 12 C.p.p. rap. la art. 148 lit. f C.p.p., și art. 151 C. p.p. va admite propunerea Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București și va dispune arestarea preventivă a inculpatului CHIRIAC TONEA pe o durată de 29 de zile, de la data de 02.06.2010 până la data de 30.06.2010, inclusiv, urmând a se emite mandatul de arestare preventivă a inculpatului în acest sens.

DISPUNE:

Admite propunerea Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București de arestare preventivă a inculpatului CHIRIAC TONEA.

Dispune arestarea preventivă a inculpatului **CHIRIAC TONEA** (fiul lui Aurel și Maria, născut la data ~~de~~, cetățean român, ocupație - șofer, loc de muncă - IRS Băneasa, studii - 8 clase, divorțat, stagiul militar - nesatisfăcut, domiciliat în București, ~~cu~~ cunoscut cu antecedente penale) pe o durată de 29 de zile, de la data de 02.06.2010 până la data de 30.06.2010, inclusiv.

Dispune emiterea mandatului de arestare preventivă.

Măsura dispusă se va aduce la cunoștința administrației locului de detenție - D.G.P.MB. - Centrul de Reținere și Arest Preventiv nr. 1, care are obligația de a o comunica inculpatului.

Cu recurs în 24 ore de la pronunțare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 02.06.2010, ora 21.20.

**PRESEDINTE,
MIHAI GEORGEL GEANTĂ**

**GREFIER,
MARIA MELANIA CHIRIAC**

Proces - verbal

După pronunțarea încheierii în ședință publică, la data de 02.06.2010, ora 21.25, inculpatul, prin apărători aleși, învederează instanței că înțelege să formuleze recurs împotriva încheierii de ședință din data de 02.06.2010, prin care a fost dispusă măsura arestării preventive, apărătorii aleși ai inculpatului precizând că vor înștiința familia inculpatului, care se află în fața instanței, cu privire la măsura dispusă față de inculpat.

**PREȘEDINTE,
MIHAI GEORGEL GEANTĂ**

**GREFIER,
MARIA MELANIA CHIRIAC**